

SHARON WESSELING

DOORZETTEN MET EEN MISSIE

2021 | Oorzaak | **2021** Innerlijk Ritme | **2023** Op het puntje van je stoel | **2023** Dwaesj Oetstepke | **2023** Grondslag | **2024** fiVe | **2024** DisConnect

Sharon Wesseling is choreograaf, danser en docent. Tijdens haar jeugd danste ze op hoog niveau hiphop. In 2019 studeerde ze af als uitvoerend danser aan Fontys Hogeschool voor de Kunsten in Tilburg. Bij Via Zuid werkte ze aan haar ontwikkeling als choreograaf. In 2022 richtte ze samen met muziekproducent en zakelijk leider Floris Mentink dansgezelschap 20Hertz op, dat dansvoorstellingen maakt die óók toegankelijk zijn voor dove en slechthorende dansers en bezoekers. Sharon's eigen slechthorendheid is hierbij een belangrijke drijfveer. Ze geeft ook danslessen aan doven en slechthorenden.

Sharon: “Met mijn afstudeersolo stond ik op Festival Boulevard, waar Jackie Smeets (destijds artistiek directeur Via Zuid, red.) kwam kijken. Zij vroeg mij om een plan bij Via Zuid in te dienen, omdat ze mijn ideeën en visie interessant vond. Zo kreeg ik de kans om mijn afstudeerwerk uit te breiden tot Oorzaak, een solo van vijf minuten. Het was in de tijd van Covid. Om buiten de schoolmuren met alle vrijheid aan het werk te zijn terwijl de wereld stilstond, vond ik best lastig. Vanuit mijn dansachtergrond en -opleiding was ik gewend om naar een wedstrijd of eindpresentatie toe te werken. Uiteindelijk kon ik Oorzaak wel tonen tijdens een Sneak Peek.

Al snel daarna mocht ik voor Co-Lab van schrit_tmacher Festival een choreografie voor twee dansers maken: *Innerlijk Ritme*. Dat was een mooie kans om uit te zoeken wat wel en niet werkt en hoe je omgaat met dansers. Omdat ik intussen gebarencursussen was gaan volgen, ging ik vanaf *Innerlijk Ritme* ook steeds meer met gebaren werken in mijn choreografieën. Bovendien begon ik te experimenteren met corelementen, kostuums, licht, video en voelbare muziek-frequenties.

Bij Op het puntje van je stoel werkte ik behalve met twee horende dansers voor het eerst met twee dove dansers, die ik had leren kennen bij de kick-off workshop van 20Hertz in Cultuurhuis Heerlen. Bij het repetitieproces waren daarom gebarentolken aanwezig en leerde ik in sneltreinvaart danstaal over te brengen met gebaren. De mix van amateurs en professionals vergde ook een eigen aanpak. In die zin heb ik het mezelf nooit makkelijk gemaakt.

Dwaesj Oetstepke daarna was een straatproject van schrit_tmacher Festival. Het vond plaats in de buurt waar ik ben opgegroeid. Ik leerde veel over het toegankelijk maken van dans voor mensen die bijna nooit naar het theater gaan. Toch denk ik dat mijn werk beter past in een theatersetting. Los van de artistieke signatuur hebben we namelijk een technische signatuur ontwikkeld

om überhaupt te kunnen werken met dove en slechthorende dansers en publiek. Zo is het belangrijk dat het donker is, omdat we ritme en cues aangeven met lampen, en het geluid moet naar de dansers gericht kunnen worden om trillingen door te geven.”

Langere stukken en internationaal

“In 2023 ging *Grondslag* in première tijdens Cultura Nova. Het was het eindresultaat van het project Playground Heerlen, waarvoor ik eigenlijk samen met regisseur Camiel Zwart een documentaire zou maken. Nadat Camiel plotseling was overleden, moesten we dit plan bijstellen en besloten we een voorstelling te maken die was geïnspireerd door het Heerlense mijnverleden. *Grondslag* begon als een voorstelling van 20 minuten, maar uiteindelijk werd het met drie kwartier mijn langste stuk tot dan toe. Ook integreerde ik voor het eerst storytelling met hulp van een dove Visual Vernacular-artiest.

We hebben *Grondslag* veel gespeeld. Het hoogtepunt was een internationaal dovenfestival in Frankrijk. Dat was een van de weinige keren dat we alleen maar doof publiek hadden, wel honderden mensen. De muziek stond zo hard dat hij door merg en been ging. Daardoor zag je ook doofblinde mensen meebewegen, wat geweldig was om te zien. Het mooiste compliment vond ik dat mensen vertelden dat ze niet konden zien wie van de vijf dansers in *Grondslag* doof was en wie horend.

In het voorjaar van 2024 ben ik naar de Verenigde Staten geweest, waar ik mijn autobiografische danssolo FiVe heb gepresenteerd op een dovenfestival. Omdat het niet mogelijk was om ons hele gezelschap mee te nemen, kon ik met FiVe toch de stijl van 20Hertz vertegenwoordigen. Bij het maken merkte ik, net als bij Oorzaak, dat ik het makkelijker vind om te choreograferen voor iemand anders' lichaam dan dat van mijzelf. Om op mijn gevoel af te gaan, heb ik FiVe daarom zonder spiegels gemaakt. Wat ook hielp is dat ik meer ben gaan geloven in mezelf. Ik dans nu ook met meer mimiek in plaats van met zo'n typisch, emotioneel dansgezicht. Voor doven en slechthorenden is de communicatie met het gezicht heel belangrijk.

2024 was ook mijn eerste jaar binnen de Nieuwe Makers Regeling van het Fonds Podiumkunsten. Daardoor heb ik een onderzoeksresidentie kunnen doen bij de Verkadefabriek in Den Bosch, waar we hebben geëxperimenteerd met een green screen om ons gebruik van visuals aan te scherpen. Dit kon ik daarna toepassen in de voorstelling *DisConnect*.”

20Hertz

“Aanvankelijk wilde ik eerst als uitvoerend danser aan de slag gaan en pas later mijn eigen dansgezelschap oprichten. Tijdens corona lag het uitvoerende werk echter stil en had ik veel tijd om na te denken over mijn eigen gezelschap. Doordat Via zuid achter me stond, voelde het ook minder spannend.

Samen met Floris vorm ik de kern van 20Hertz. Daarnaast zijn we al tien jaar geliefden. Dat werkt heel goed. We weten wat we aan elkaar hebben en kunnen goudeerlijk tegen elkaar zijn. Een externe coach vinden vond ik lastiger, omdat mijn benadering zo nieuw is. Jackie keek wel altijd op de achtergrond mee en tijdens het Danslab kreeg ik coaching van Stefan Ernst van SALLY Dansgezelschap Maastricht. We hadden goede gesprekken over onder andere het spanningsveld tussen toegankelijkheid en artistieke kwaliteit.

De ondersteuning van Via Zuid heeft veel voor mij betekend. Om na je afstuderen de overgang naar het werkveld zachter te maken, raad ik iedereen zo'n talentontwikkelingsorganisatie aan. Je leert niet alleen plannen en aanvragen schrijven, je bouwt ook een netwerk op en krijgt de kans je werk te laten zien.

Ik hoop dat we de komende jaren mooie stappen kunnen zetten en dat het normaal wordt om een inclusief dansgezelschap te zijn. Wij behandelen onze dove en horende dansers gelijk en dat zou iedereen moeten doen. Naast het horende publiek trekken we steeds meer dove en slechthorende bezoekers. In combinatie met onze dansschool ontstaat een echte community. De toekenning van de Nieuwe Makers Regeling en mijn nominatie voor de Innovatieprijs van de Nederlandse Dansdagen 2025 voelen daarbij als een mooie erkenning en duw in de rug."

Veerkracht en doorzettingsvermogen

Jackie Smeets: "Sharon is heel gefocust op wat ze wil bereiken. Het vertrouwen en de duwtjes vanuit Via Zuid had ze in het begin wel nodig. Ze was best onzeker en moest leren om te communiceren over de obstakels waar ze tegenaan liep. Op een gegeven moment zagen we haar enorme stappen zetten en werd duidelijk dat ze heel goed weet wat ze wil met dans. Ze heeft een missie en dat voel je.

Wij hebben vaak samen zaken op een rijtje gezet: Waar wil je maken? Met wie wil je maken? Waar wil je spelen? Hoe bewaak je je grenzen? Sharon kwam voortdurend met voor de danswereld nieuwe invalshoeken, zoals de toepassing van Visual Vernacular. En de context die zij biedt aan bezoekers, zoals met gebarentolken, vind ik bijna revolutionair te noemen.

Bij tegenslagen blijft Sharon altijd veerkrachtig. Ze heeft een bovengemiddeld doorzettingsvermogen en doordat ze zowel dansvoorstellingen maakt als danslessen geeft, heeft ze een sterke basis voor 20Hertz gecreëerd. Terecht dat ze nu ook landelijke erkenning krijgt met haar nominatie voor de Innovatieprijs van de Nederlandse Dansdagen."

